

ST hevur ásett 25. november at vera altjóða dagur móti harðskapi móti kvinnum, og mikukvøldið var dagurin hátíðarhildin í posthúskjallaranum í Havn. Eisini í Vikuskiftis Sosialinum varpa vit ljós á harðskap móti kvinnum á temasiðunum hesaferð.

– Vit hava leigað her hjá KFUM øll árin, og her er gott at vera. Vit liggja sentralt, og tað er týðningarmikið. Men um vit høvdu egin hús, høvdu vit kunnað víðkað um virksemi og betur kunnað húsað teimum kvinnum og børnum, sum til tíðir búgva her, sigur Elin Reinert Planck

MYNDIR: ÁLVUR HARALDSEN

ikki eins bangnar, og tað er lættari at taka stig, sigur Elin.

Allar truplast er tó stóðan hjá teimum kvinnunum, sum als ikki hava nakað sosialt netverk í Føroyum. Her verður serstakliga hugsað um tær kvinnurnar, sum flyta til Føroyar úr útlandum.

– Nógvar av teimum hava tað sjálvsagt ordiliga gott, tað mugu vit ikki gloyma, sigur Elin Reinert Planck, men leggur afturat, at fyri tær kvinnurnar sum ikki hava tað gott, kann stóðan gerast ógvuliga trupul. Ofta hevur maðurin fult kontroll yvir hvønn kvinnan tosar við og ikki. Ti er ógvuliga trupult at leita sær hjálpi. Tað hendir seg meira enn so at tað er familjan hjá manninum, sum at enda hjálpur kvinnuni. Eitt av átøkunum í Sig Frá verkætlanini var at gera faldarar um rættindi hjá kvinnum, og hetta er sjálvsagt gott.

– Men trupuleikin er at náa út til tær kvinnurnar, sum veruliga hava

brúk fyri tí, tað má arbeiðast víðari við, vísir Elin á.

Lat ivan koma tær tilgóða

»Eg veit ikki heilt um eg havi ringt rætta stað, MEN«. Soleiðis byrja nógvar av telefonssamrøðunum, tá ið kvinnur ringja til Kvinnuhúsið.

Kvinnurnar, sum ringja til Kvinnuhúsið, eru ofta í íva um hvørt tær eru úti fyri harðskapi ella ikki, og um tær eiga at finna seg í tí tær eru úti fyri, ella ikki. Verður tú sligin, so er kanska lættari at greiða frá tí sum hendir, og lættari at siggja, at tað ikki er í lagi. Tað er hin sálarligi harðskapurin, ið oftari fær kvinnurnar at ivast. Um tú upplivir systematiskan ágang, ja so kann tað fáa ein og hvønn at ivast í, um tað er nakað galið við stóðuni, ella um tað eru tær og tínum fatingar-evnum, tað er galið við. Men tað er tað so at siga ongantíð. Tað er ein orsök til at tú ivast. Og ivast tú, so ring!

– Vit arbeiða við hjálpi til sjálvhjálpi,

og vit lurta og tosa, og royna at hjálpa kvinnuni at seta orð á hvat tað er, hon hevur brúk fyri. Ofta kunnu vit eisini vísa henni víðari til eina samrøðu við sálarfrøðing, lögfrøðing, ella tað, ið hon hevur brúk fyri, greiður Elin frá.

Í októbur í ár vóru 25 ár síðani Kvinnuhúsið opnaði. Spurd hvat Kvinnuhúsið ynskir sær í 25 ára føðingardagsgávu svarar Elin Reinert Planck, at tey leingi hava ynskt sær eina egin høli.

– Vit hava leigað her hjá KFUM øll árin, og her er gott at vera. Vit liggja sentralt, og tað er týðningarmikið. Men um vit høvdu egin hús, høvdu vit kunnað víðkað um virksemi og betur kunnað húsað teimum kvinnum og børnum, sum til tíðir búgva her. Ein stórir vansi við hølunum vit hava nú er eisini, at vit, orsakað av longu trappunum, ikki hava møguleika fyri at taka ímóti kvinnum í koyristóli; og tað er ikki í lagi, leggur Elin Reinert Planck dent á.

